

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/62/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2212201130
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Mačej
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2212201130.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jozefa Mačēja a členov senátu JUDr. Kataríny Slováčekovej a JUDr. Daniela Ilavského v sporovej veci žalobkyne: M. E., nar. XX.X.XXXX, bytom V. S. X/C, G., zastúpená advokátom: JUDr. Jozef Holič, Lužická 7, Bratislava, IČO: 31 783 015, proti žalovanej: OTP Faktoring Slovensko, s.r.o., Špitálska 61, Bratislava, IČO: 45 730 008, zast. advokátom: JUDr. Peter Grom, Cukrová 14, Bratislava, IČO: 46 153 838, o určenie, že nehnuteľnosti nie sú zaťažené záložným právom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 9C/5/2012-660 zo dňa 24. júla 2018, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanej sa priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. zamietol žalobu (pozn.: ktorou sa žalobkyňa domáhala určenia že nehnuteľnosti nie sú zaťažené záložným právom, ktoré malo vzniknúť na základe zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam, uzavretá medzi žalobkyňou, ako záložcom a OTP Bankou Slovensko a.s., ako záložným veriteľom dňa 30.07.2007) a II. žalovanej priznal voči žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil poukazom na ust. § 43a ods.1, § 43c ods.2, § 44 ods.1, § 46 ods. 2, § 151a a § 151b ods.1 O. z. (zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších zmien a doplnení); § 132, § 150, § 182 a § 191 ods. 1 C. s. p. (zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení účinnom od 01.06.2016, ďalej len „C. s. p.“). Vecne dôvodil tým, že žalobkyňa nepreukázala (pozn.: neuniesla dôkazné bremeno), že na nehnuteľnostiach, ktorých je výlučnou vlastníčkou, a to rodinného domu postaveného na parc. č. 5/3 so súpisným číslom XXX a parc. č. 5/3 druh pozemku - zastavené plochy a nádvoria o výmere 473 m² a parc. č. 5/6 druh pozemku - záhrady o výmere 426 m² zapísaných na LV č. XXX pre kat. územie V., Obec V. nemá viaznuť záložné právo v prospech spoločnosti OTP Faktoring Slovensko, s.r.o. (žalovaná), ktorá je v súčasnosti zapísaná v časti C - ťarchy na LV č. XXX pod poznámkou Z-7105/11-10/12 - zaťažené záložným právom v prospech veriteľa OTP Faktoring Slovensko s.r.o. z titulu záložnej zmluvy (č.k. V-7390/08).

2. Proti tomuto rozsudku podala v celom rozsahu odvolanie žalobkyňa prostredníctvom svojho zástupcu, kde navrhla, aby odvolací súd sám rozhodol § 390 písm. a/ C. s. p. napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil § 388 C. s. p. a vyhlásil rozsudok § 392 C. s. p. v nasledovnom znení:
„určuje sa, že nehnuteľnosti vo výlučnom vlastníctve žalobkyne v okrese Dunajská Streda, obec V., k.ú. V. s parc. č. 5/3 vo výmere 473 m², druh pozemku - zastavané plochy a nádvoria a nehnuteľnosti v okrese Dunajská Streda, obec V., k. ú. V. s parc. č. 5/6, vo výmere 426 m², druh pozemku - záhrady a stavby v okrese Dunajská Streda, obec V., k. ú. V. so súpisným číslom XXX ležiacej na parc. č. 5/3, druh stavby rodinný dom to všetko zapísané na liste vlastníctva XXX parc. registra C evidované Okresným

úradom katastrálny odbor Dunajská Streda nie sú zaťažené záložným právom v prospech žalovaného OTP Faktoring Slovensko s.r.o. a záložné právo tu nie je.“

Podané odvolanie odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. f), písm. h) C. s. p., nakoľko súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Na základe výpovede svedkyne Q. sa potvrdilo, že žalobkyňa zmluvu o záložnom práve nikdy nevidela, nikdy nebola na žiadnej pobočke OTP Banka, a.s. a nemohla podpísať rovnopisy zmlúv o záložnom práve pred akoukoľvek pracovníčkou banky. Do spisu bolo doložené prehlásenie svedka E., v ktorom vyhlásil, že vie, že pani M. E. nikdy nebola v OTP Banke, a.s. podpisovať záložné zmluvy na V.. To isté uviedol aj vo vyhlásení zo dňa 26.2.2014 kedy ešte nebol ani vo väzbe a nemohol byť vydieraný právnym zástupcom žalobkyne, tak ako to on tvrdí. K týmto listinným dôkazom sa súd prvej inštancie vo svojom odôvodnení nevyjadril. Z celého odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie má odvolateľka dojem, že súd prvej inštancie poukazuje hlavne akým spôsobom bol braný úver a zriadené záložné právo na nehnuteľnosti v kat. území V. v prospech záložného veriteľa, ktorým bola Slovenská sporiteľňa, a.s. a navodzuje dojem, že žalobkyňa je podvodníčka a mala sa dopustiť zločinu úverového podvodu spoluáchatelstvom. Podľa Uznesenia Okresnej prokuratúry Bratislava III sp. zn. 1Pn 707/12-3 zo dňa 11.9.2012 súd prvej inštancie dokonca uviedol, že vzhľadom na jej povest' s poukazom na spolupáchatelstvo pri predchádzajúcom úvere nie je žalobkyňa hodnoverná. Žalobkyňa však nebola nikdy trestne stíhaná a nikdy jej nebolo vznesené obvinenie za trestný čin úverového podvodu a preto by sa mal súd prvej inštancie výlučne zaoberať záložným právom žalovaného, ktorý bol zriadený bez vedomia žalobkyne. Súd prvej inštancie tiež nemá čo uvádzať o žalobkyňi, že vzhľadom na jej povest' na spolupáchatelstvo pri predchádzajúcom úvere. O povesti žalobkyne sa nijakým iným spôsobom nepresvedčil a súd prvej inštancie týmto vyhodnocoval predchádzajúce konanie žalobkyne, čím hľadal motív a podmienky pre svoje rozhodnutie, avšak nebol dôvodný v tom, že práve naopak dovtedajšie „nekorektné“ konanie žalobkyňu do budúca utvrdilo, že už nebude súhlasiť s navýšením úveru a samozrejme so založením rodinného domu v prospech OTP Banky, a.s. Tým čím odôvodňuje súd prvej inštancie nemožno odôvodniť prejav vôle žalobkyne v zmysle § 43 O.z. Podľa rozhodnutia odvolacieho súdu je zmluva dvojstranný alebo viacstranný právny úkon, ktorý vzniká dosiahnutím konsenzu, t. j. úplným bezpodmienečným prijatím (akceptáciou) návrhu na uzavretie zmluvy (ponuky, oferty). Vznik zmluvy predpokladá existenciu troch po sebe nasledujúcich aktov: 1/ návrh - ponuku, ofertu, 2/ prijatie návrhu - akceptácia, 3/ vzájomná zhoda vôle subjektov - konsenzus. Ponuka - oferta a akceptácia sú jednostranné právne úkony. Oferta je vymedzená v § 43a ods. 1 O.z. tak, že prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy, ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia. Akceptácia je podľa § 43a ods. 1 O.z. včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu. V celom súdnom konaní sa nepodarilo preukázať, že vôľa žalobkyne, resp. psychický vzťah žalobkyne k zamýšľanému konaniu bola vážna (skutočne daná).

3. Žalovaná sa k podanému odvolaniu žalobkyne písomne vyjadrila prostredníctvom svojho zástupcu, navrhla odvolaciemu súdu potvrdiť rozsudok súdu prvej inštancie a žalobkyňi uložiť povinnosť nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Uviedla, že žalobkyňa odvolanie v podstate odôvodňuje tým, že súd prvej inštancie podľa jej názoru dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V priebehu konania zo strany žalobkyne nebol predložený jediný dôkaz, ktorý by preukazoval neplatnosť záložnej zmluvy resp., že by bolo bývalo so zmluvou akokoľvek manipulované, k tomu záveru správne dospel súd prvej inštancie v bode 29. odôvodnenia rozsudku. Skutkové závery súdu prvej inštancie boli vyvedené na podklade úplného resp. náležité zisteného skutočného stavu veci, pričom správanie sa žalobkyne, ako osoby plnoletej a za plnej spôsobilosti na právne úkony sa javí nielen nepravdepodobné, ale aj vysoko nelogické a čo je primárne najdôležitejšie v priamom rozpore s ostatnými vykonanými dôkazmi v rámci celého konania. S tvrdeniami žalobkyne sa nedá súhlasiť, pretože svedkyňa Q. na pojednávaní potvrdila, že pri podpisovaní zmluvy o zriadení záložného práva žalobkyňou prítomná nebola a výpoveď svedkyne Q., proti ktorej je vedené trestné konanie pre zločin úverového podvodu, je potrebné hodnotiť veľmi opatrne v kontexte dôveryhodnosti svedka, voči ktorému je vedené trestné konanie v súvislosti s úverovým podvodom a tiež v spojitosti s ďalšími dôkazmi s poukazom na fakt, že svedkyňa nebola osobne prítomná pri podpisovaní zmluvy o zriadení záložného práva a ani nevidela, že by niekto so zmluvou manipuloval. Žalobkyňa ako záložca s právnym predchodcom žalovanej dňa 21.10.2008 vlastnoručne podpísala zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č. 045/2002/08SU, pričom pravosť jej podpisu bola osvedčená aj na notárskom

úrade JUDr. Tatiany Schweighoferovej. K námietke žalobkyne, že súd prvej inštancie sa nevyjadril k listinným dôkazom - vyhlásenia svedka p. E. v odôvodnení rozsudku treba uviesť, že podľa § 191 C. s. p. súd dôkazy hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Súd prvej inštancie v konaní vykonal rozsiahle dokazovanie nielen výsluchom svedkov, ale aj listinnými dôkazmi a dôkazy vyhodnotil podľa svojej úvahy, keď v bode 33. rozsudku sa dostatočným spôsobom vysporiadal s vierohodnosťou svedeckých výpovedí, ako aj výpovede žalobkyne, ako aj ostatnými vykonanými dôkazmi najmä znaleckým dokazovaním a ostatnými listinnými dôkazmi. V bode 25. odôvodnenia napadnutého rozsudku poukázal na rozpornosť vyjadrenia žalobkyne v občianskom - právnom konaní ohľadom zaplatenia časti kúpnej ceny, ako aj tvrdenie, že sa nestarala o vklad kúpnej zmluvy, nakoľko si myslela, že už nepatrí do jej vlastníctva a v bode 31. odôvodnenia napadnutého rozsudku aj rozpornosť výpovede žalobkyne v trestnom konaní. V konaní bolo preukázané, nielen znaleckým dokazovaním, že podpisy na záložných zmluvách nepochybne patria žalobkyni (tiež podpis nachádzajúci sa v knihe osvedčenia pravosti podpisov s por. č. 0931050/2008 zo dňa 22.10.2008 je pravým podpisom žalobkyne) a nie je rozhodujúca skutočnosť, kde a kedy tento úkon urobila.

Žalobkyňa v odvolaní uvádza, že „súd nepreukázal, že prejav vôle žalobkyne smeroval k uzavretiu záložných zmlúv s OTP Bankou, a .s., keď prejav vôle žalobkyne podpísať takéto zmluvy nevyplynul z ani jedného dôkazu.“ Žalovaná uvádza, že je to práve žalobkyňa, kto znáša v konaní bremeno tvrdenia ako aj dôkazné bremeno ohľadom neplatnosti záložnej zmluvy. Prejav vôle žalobkyne uzavrieť zmluvu vyplýva zo skutočnosti, že zmluvu riadne podpísala a jej podpis sa nachádza aj na návrhu na vklad a dokonca aj na listinách na ktorých Slovenská sporiteľňa, a .s. udelila súhlas so zriadením záložného práva v prospech OTP Banky Slovensko, a. s., čo vylučuje možnosť, žeby žalobkyňa nemala vedomosť o tom, že sa bude zriaďovať záložné právo v prospech OTP Banky Slovensko, a. s.

4. Odvolací súd podľa § 34 C. s. p. po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C. s. p.), oprávnenou osobou (§ 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie (§ 355 ods. 1 C. s. p.), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 C. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 C. s. p.), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné a že napadnutý rozsudok je vecne správny a preto je dôvodné ho potvrdiť.

5. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým bola žaloba zamietnutá a v závislom výroku o náhrade trov prvoinštančného konania. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu bolo posúdiť, či prvoinštančný súd dospel k správne mu záveru, keď z tvrdení, z ktorých žalobkyňa vyvodzovala pre seba priaznivé právne dôsledky, nevzhladol dôvodnosť jej žaloby.

6. Žalovaná podľa obsahu odvolania namietala odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ C. s. p. , t.j. súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

7. Odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. f/ C. s. p. sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, prípadne zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti.

8. K odvolaciemu dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. h) C. s. p. odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, tzn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový

stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podriadenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu).

9. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania jemu predchádzajúceho, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i vo veci samej správne právne posúdil.

10. Pretože odvolací súd preberá v celom rozsahu súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci, výsledky dokazovania správne vyhodnotil a dospel i k správnym skutkovým záverom pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobkyňou uplatneného nároku, a keďže zároveň v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci samej, s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 C. s. p. odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchyliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľke, ktorá vo svojom odvolaní neuvádza žiadne nové podstatné skutkové či právne argumenty než tie, ktoré uviedla už pred súdom prvej inštancie, ktorý sa s nimi náležite vysporiadal.

11. Keďže súd prvej inštancie napadnutý rozsudok vo všetkých jeho častiach riadne odôvodnil, pričom zároveň sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre rozhodnutie a odvolací súd sa s týmto odôvodnením súdu v prevažujúcej miere stotožňuje, k veci považuje za potrebné dodať iba nasledovné:

12. Niet pochyb, že na žalobkyňu ležala ťarcha dôkazného bremena (pozn.: čo predstavuje procesnú zodpovednosť strany sporu za to, že v konaní nebolo preukázané jej tvrdenie, a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jej neprospech) ohľadom skutočností týkajúcich sa toho, že jej nehnuteľnosti nemajú byť zaťažené zálohom dovtedy kým dlžníci X. Q. a F. E. nesplatia dlh t.j. záväzkovú povinnosť vyplývajúcu im zo zmluvy o špecifickom úvere, ktorú uzavreli 21.10.2008 s OTP Bankou Slovensko a.s., ako veriteľom, pretože právny úkon - zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam, uzavretá medzi ňou, ako záložcom a OTP Bankou Slovensko a.s., ako záložným veriteľom dňa 30.7.2007 je absolútne neplatným právnym úkonom.

13. Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa nepreukázala skutkové okolnosti na ktorých svoju obranu založila t.j. že tu absentovala vážnosť jej vôle, ktorá koreluje so zrozumiteľnosťou (pozn.: adresát právneho úkonu je objektívne schopný pochopiť výrazové prostriedky použité na vyjadrenie právneho úkonu) právneho úkonu, malo za následok rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorého výsledkom bolo to, že žalobkyňa prehrala spor.

14. Žalovaná, podaním došlým súdu prvej inštancie 22.3.2019, t.j. po vyhlásení rozsudku súdu prvej inštancie tomuto oznámila „nedostatok pasívnej legitímácie“, pretože postúpila svoju pohľadávku voči dlžníkom X. Q. a F. E. na postupníka Blackside, a.s., Bratislava, Plynárska 7/A, IČO: 48 191 515. K uvedenému podaniu treba uviesť, že to, či zabezpečená pohľadávka bola (pozn.: a spolu s ňou aj záložné právo) platne prevedená na iného (pozn.: na spoločnosť Blackside, a.s., Bratislava, Plynárska 7/A podľa zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.02.2019) sa odvolací súd pri tomto rozhodovaní nezaoberal, pretože sa nedotýka skúmania procesného nástupníctva v zmysle ust. § 80 C. s. p., ale už posúdenia veci samej (pozn.: opodstatnenosti žaloby na určenie, že nehnuteľnosti nie sú zaťažené záložným právom), čo môže súd vysloviť len v rozhodnutí o veci samej.

15. Na záver treba uviesť hľadám len to, že do práva žalobkyne na spravodlivý proces nepatrí, aby sa súd prvej inštancie stotožnil s jej právnymi názormi, jej hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03) a koniec koncov, aby bola pred súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I. ÚS 50/04).

16. Odvolací súd preto podľa § 387 ods. 1 C. s. p. rozhodnutie súdu prvej inštancie vo veci samej ako vecne správne potvrdil, čo sa týkalo aj vecne správneho a odvolacími dôvodmi nespochybného rozhodnutia o trovách prvoinštančného konania.

17. Podľa § 396 ods. 1 C. s. p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie. Podľa § 251 C. s. p. trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva. Podľa § 255 ods. 1 C. s. p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 1 C. s. p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. S prihliadnutím na výsledok odvolacieho konania, v ktorom bola plne úspešná žalovaná, vzniklo jej právo na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 C. s. p. voči neúspešnej žalobkyni.

18. Senát odvolacieho súdu tento rozsudok prijal pomerom hlasov 3 : 0 (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších zmien a doplnení; § 393 ods. 2 druhá veta C. s. p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.